

Sokkeldirektoratet
postboks@Sokkeldirektoratet.no

Deres referanse SODIR2025/2156/KSR
Vår saksbehandler MBB
Vår dato 29.09.2026

Høringsinnspill til forslag til endringer i ressursforskriften og forskrift om dokumentasjon ved lagring av CO₂ på sokkelen

Det vises til Sokkeldirektoratets høring til forslag til endringer i ressursforskriften og forskrift om dokumentasjon ved lagring av CO₂ på sokkelen, med frist 1. oktober 2026. De oppdaterte forslagene til forskrifter etterfølger høringsprosessen av de to forskriftene fra høsten 2025, hvor Offshore Norge hadde flere innspill.

Offshore Norge ser positivt på at Sokkeldirektoratet har tatt hensyn til flere av innspillene som ble gitt i forbindelse med høringene i desember 2025. Offshore Norge viser til våre tidligere høringssvar, hvor det særlig ble understreket at regelverkskrav må være tilpasset operasjonelle forhold og vurderes opp mot kost/nytte, økonomi, risiko og lønnsomhet. Som det ble påpekt i forbindelse med høringen høsten 2025, vil det i et marked hvor lønnsomheten i mange prosjekter er under press, være viktig å unngå krav som medfører betydelige tilleggskostnader uten tilsvarende verdiskaping.

Offshore Norge mener det fremdeles bør legges til rette for større fleksibilitet ved prøvetaking i områder hvor rettighetshaver allerede besitter relevante data og erfaringer fra tilsvarende eller nærliggende områder. Som fremholdt i forrige høringsrunde, bør regelverket balansere hensynet til et godt datagrunnlag med behovet for fleksibilitet og individuell tilpasning. Eksisterende data bør kunne benyttes som grunnlag for tolkning av nye brønner når dette gir tilstrekkelig beslutningsgrunnlag. Dette er i tråd med Offshore Norges tidligere merknader om at datainnsamling bør være nødvendig, målrettet og forholdsmessig, og at eksisterende relevant materiale bør kunne benyttes der det gir et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag. Dette vil kunne redusere behovet for kostnadskrevende datainnsamling med begrenset tilleggsverdi.

I høringsnotatet vises det til kommende presiseringer i den tilhørende veilederen, deriblant betingelser for dispensasjoner fra «skal»-krav. Innvirkningen av kravene i begge forskriftene på operasjoner og økonomi er til dels i stor grad avhengig av presiseringene i den kommende veilederen. Offshore Norge påpekte i sine høringsinnspill i vinter til at obligatoriske krav kombinert med dispensasjonsadgang kan gi økt byrde og behov for forutsigbar praktisering. For framtidige høringer bør derfor utkast til tilhørende veileder med foreslåtte endringer inngå som en del av høringsmaterialet. For å foreta en helhetlig vurdering av de foreslåtte bestemmelsene ville det vært en fordel å se hvordan disse presiseringene er tenkt utformet i veilederen.

Offshore Norge anbefaler at veilederen er tydelig på at myndighetene vil være fleksible når det kommer til operasjonelle utfordringer som kan påvirke gjennomføringen av prøvetaking/datainnsamling. Dette er også i tråd med Offshore Norges tidligere merknader om at krav til datainnsamling må utformes slik at de er operasjonelt gjennomførbare og gir reell merverdi. Selv om veilederen ikke er rettslig bindende, vil en slik klarhet bidra til å gi trygghet og økt forutsigbarhet på hvordan det kan forventes at myndighetene vil håndheve regelverket. Offshore Norge har for øvrig noen ytterligere innspill til de konkrete endringsforslagene i de to forskriftene.

Kommentarer til endringsforslagene i ressursforskriften

I § 29 vises det til innsending av væskeprøver fra formasjonstesting. Her burde det presiseres hvilken type brønner innsendelse av væskeprøver gjelder. I lys av Offshore Norges tidligere merknader om behovet for forutsigbarhet ved obligatoriske datakrav, bør det presiseres direkte i forskriften hvilke brønner innsendingsplikten gjelder for. Offshore Norges tolkning er at det gjelder brønnene som er nevnt i § 16 bokstav g, som definerer i hvilke brønner målingene skal gjennomføres og som utløser krav til væskeprøver. Dette er imidlertid opp til tolkning, og det ville vært hensiktsmessig med en tydelig avklaring.

Presiseringen angående hvilke brønner § 29 gjelder for, gjelder også for palynologiske preparater og tynnslip. Det står spesifisert at innsending av prøver skal gjøres «fra alle prøvedyp», og det nevnes at det i veilederen spesifiseres «der operatøren faktisk produserer slike preparater». Dette burde vært tydeliggjort i forskriften, ikke i veilederen. For palynologiske preparater og petrografiske tynnslip burde det presiseres om det er både fysiske prøver og digitale kopier som skal leveres. Også dette punktet bygger på Offshore Norges tidligere innspill om at datakrav bør være forholdsmessige og ikke medføre unødvendig merarbeid eller kostnader. Som vist nedenfor mener Offshore Norge at det bør skilles mellom palynologiske preparater og petrografiske tynnslip, og at det for sistnevnte bør være tilstrekkelig med digitale kopier.

Offshore Norge anmoder om at ordlyden for petrografiske tynnslip endres slik at det kun skal sendes inn digitalt bilde fra kameramikroskopet av prøvene. Operatør går ofte tilbake til tynnslip som har blitt tilvirket for å analysere på ny eller søke ny eller oppdatert informasjon og læring. Disse er altså i aktiv bruk. Dersom det også skulle sendes inn fysisk prøve til Sjøkeldirektoratet, vil rettighetshaverne måtte tilvirke ekstra prøver utover eget bruk. Dette er en tid- og kostnadskrevende prosess.

Kommentarer til endringsforslagene i CO₂ dokumentasjonsforskriften

Til § 16 første ledd stiller Offshore Norge spørsmål ved om det er nødvendig å stille krav om gassprøver i en lagringsstruktur der det ikke forventes å være gass. Kravet bør avgrenses til tilfeller der slike prøver er relevante ut fra de geologiske og reservoartekniske forholdene i den aktuelle lagringslokaliteten.

Til § 16 første ledd bokstav b foreslår Offshore Norge at punktet om konvensjonell kjerneprøve i lagringslokaliteten endres slik at ny prøve ikke er påkrevd dersom det allerede er tatt en representativ kjerneprøve i lagringskomplekset. Dette er i tråd med Offshore Norges tidligere merknader om at datainnsamling bør være nødvendig, målrettet og forholdsmessig, og at

eksisterende relevant materiale bør kunne benyttes der det gir et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag. Eksisterende representative prøver bør kunne benyttes der de gir et tilstrekkelig grunnlag for vurdering av lagringslokaliteten.

Til § 16 første ledd bokstav d støtter Offshore Norge at kravet om formasjonstesting er omformulert og nå gjelder hele lagringslokaliteten i stedet for enkeltbrønner. Dersom det allerede er klart fra tilgjengelige data at sannsynligheten for tilstrekkelig injektivitet er høy, bør det imidlertid ikke være påkrevd å gjennomføre formasjonstest. Som påpekt i Offshore Norges tidligere høringssvar til § 16, bør datainnsamlingen kunne tilpasses det konkrete kunnskapsgrunnlaget og ikke utløses som et absolutt krav der forholdene allerede er tilstrekkelig dokumentert. Dette bør tas med i veilederen.

Til § 16 første ledd bokstav e peker Offshore Norge på at det er upraktisk å ta væskeprøver under en formasjonstesting som innebærer injeksjon av vann. Væskeprøver bør heller tas i forbindelse med logging av brønnen, som er en enklere og etter vårt syn like god prosedyre. Dette er også i tråd med tidligere merknader om at krav til datainnsamling må utformes slik at de er operasjonelt gjennomførbare og gir reell merverdi. Videre er det ikke behov for væskeprøver ved alle trykktester, og et krav å ta væskeprøver ved alle trykktester ville begrense valgmulighetene for trykktestutstyr betydelig og føre til lengre riggtid. Offshore Norge foreslår at bokstav e omformuleres, på lignende måte som Søkeldirektoratets forslag for bokstav d, at det skal tas væskeprøver i lagringslokaliteten.

Måling av formasjonstrykk er i dokumentasjonsforskriften et «skal»-krav for letebrønner (§ 16 første ledd bokstav h), altså både undersøkelsesbrønner og avgrensningsbrønner. I ressursforskriften er det derimot kun et «skal»-krav for undersøkelsesbrønner og et «bør»-krav for avgrensningsbrønner. Offshore Norge viste i forrige høringsrunde til at en generell omlegging fra «bør» til «skal» i § 16 kan redusere fleksibiliteten og påføre rettighetshaverne økt byrde. Dette gjør seg særlig gjeldende for avgrensningsbrønner, hvor behovet for trykkmålinger bør vurderes konkret. Offshore Norge anmoder derfor om å myke opp kravet for avgrensningsbrønner i dokumentasjonsforskriften. Hvis mulige trykkbarrierer mellom brønnene har blitt identifisert gjennom geologisk tolkning, eller hvis det foregår produksjon eller injeksjon i det tiltenkte reservoarintervallet i nærområdet, vil det være i lisenshaverens interesse å gjennomføre trykkmålinger, fordi de da gir viktige opplysninger om dynamikken i undergrunnen.

I § 28 vises det til innsending av væskeprøver fra formasjonstesting. Her burde det henvises til §16 og spesifiseres at kravet gjelder alle væskeprøvene tatt i hht §16 bokstav e). Se kommentarer til krav for væskeprøver i §16 ovenfor.

Til leddet i § 28 som begynner med «For væskeprøver», stiller Offshore Norge spørsmål ved om det er relevant å stille krav om prøver av olje og kondensat i dokumentasjonsforskriften. Dette er et nytt konkret innspill til den foreslåtte ordlyden, men bygger på samme grunnleggende hensyn som Offshore Norge tidligere har fremhevet: kravene bør være relevante, nødvendige og tilpasset formålet med forskriften. Forskriften gjelder dokumentasjon ved lagring av CO₂ på sokkelen, og krav om olje- og kondensatprøver bør derfor enten begrunnes særskilt eller tas ut dersom slike prøver ikke er relevante for vurderingen av lagringslokaliteten.

Denne presiseringen angående hvilke brønner § 28 gjelder for, gjelder også for palynologiske preparater og tynnslip. Det står spesifisert at innsending av prøver skal gjøres «fra alle prøvedyp», og det nevnes at det i veilederen spesifiseres «der operatøren faktisk produserer slike preparater». Dette burde vært tydeliggjort i forskriften, ikke i veilederen. For palynologiske preparater og petrografiske tynnslip burde det presiseres om det er både fysiske prøver og digitale kopier som skal leveres. Datakrav bør være forholdsmessige og ikke medføre unødvendig merarbeid eller kostnader. Offshore Norge mener at det bør skilles mellom palynologiske preparater og petrografiske tynnslip, og at det for sistnevnte bør være tilstrekkelig med digitale kopier.

Offshore Norge anmoder derfor om at ordlyden for petrografiske tynnslip endres slik at det kun skal sendes inn digitalt bilde fra kameramikroskopet av prøvene. Operatør går ofte tilbake til tynnslip som har blitt tilvirket for å analysere på ny eller søke ny eller oppdatert informasjon og læring. Disse er altså i aktiv bruk. Dersom det også skulle sendes inn fysisk prøve til Søkeldirektoratet, vil rettighetshaverne måtte tilvirke ekstra prøver utover eget bruk. Dette er en tid- og kostnadskrevende prosess.

Med vennlig hilsen
Offshore Norge

Sign.
Torbjørn Giæver Eriksen
Direktør, kommunikasjon og næringspolitikk